

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LAS HEREDERAS

Paraguai, 2018

Direcció i guió: Marcelo Martinessi

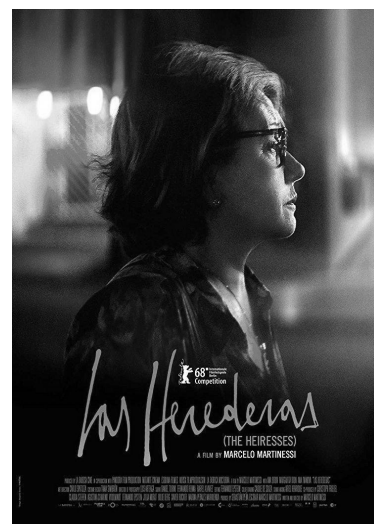
Intèrprets: Ana Brun, Margarita Irún, Ana Ivanova, Nilda González

Durada: 97 min

Gènere: drama social

Idioma: castellà

Data d'estrena: 15/03/2019

Fragilitat

«Si arrastré por este mundo la vergüenza de haber sido y el dolor de ya no ser...» Aquest fragment de la cançó «Cuesta abajo» de Carlos Gardel podria ser el leitmotiu de la pel·lícula de Marcelo Martinessi.

Las herederas (2018) és una pel·lícula fràgil, sensible, molt íntima, que demana molta atenció i participació per part de l'espectador.

El seu director, Marcelo Martinessi, va néixer a Asunción (Paraguai) l'any 1973 i és conegut pels seus curtmetratges, que han guanyat diversos premis en festivals. *Las herederas* és el seu primer llargmetratge i ja s'ha fet un lloc en el món del cinema, després d'haver guanyat un Os de Plata (el premi Alfred Bauer) en el Festival de Berlín 2018.

Dues dones de bona posició viuen juntes en una casa elegant, gran i amb criada inclosa. Quan ja tenen una certa edat, a la seixantena, els diners de l'herència s'estan esgotant i comença la decadència. Han de començar a desprendre's de pertinences familiars. Una d'elles, Chiquita (Margarita Irún), acaba a la presó per frau, i a partir d'aquí la història se centra més en Chela (molt bona interpretació per part d'Ana Brun, Os de Plata a la millor actriu), que per guanyar alguns diners amb el seu cotxe fa de taxista per a amigues i conegudes. És aquí que la història es torna més tendra i amb més desig, i encara més a partir de l'aparició en la vida de Chela d'Angy, una jove, desinhibida, moderna, que fuma, que vesteix informal i que l'anomena Poupée. Personatge molt ben interpretat per l'actriu Ana Ivanova.

Segons Marcelo Martinessi, la història va néixer a través d'experiències properes, de diàlegs que va escoltar en la seva infantesa i en la forma que tots aquests pensaments i totes aquestes vivències es van anar posant en la memòria i amb el temps s'han transformat en sensacions, sentiments...

Las herederas és una pel·lícula de dones. El mateix Martinessi reconeix i explica que «el Paraguai és una terra de dones; en contrast amb actuacions, educacions o formes masculistes, al Paraguai són les dones les qui controlen la fibra interna de la societat».

Per tant, ens trobem immersos en un canvi de vida, en una transformació i en un nou comportament d'unes dones ja a la seixantena, que han de renovar la seva relació i la seva manera de viure. I tot això molt ben explicat, amb una íntima i propera posada en escena per part del director i el bon treball de totes les actrius que participen en la història.

Martinessi aconsegueix que en poca estona (el film és relativament curt, comparat amb el que s'estan acostumant molts directors en allargar inútilment moltes històries) coneguem una dona, l'heroïna de la història, al mateix temps que ella es va coneixent.

Aparentment, tindrem la sensació, al final de la pel·lícula, que no ha passat res, però en realitat ha passat molt. Només cal pensar-hi amb atenció i haver participat en la història d'aquestes dones.

Guillem Terribas

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona